

20 HADİS

1. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لِلْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ بِالْمَعْرُوفِ، يُسَلِّمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ، وَيُجِيبُهُ إِذَا دَعَاهُ، وَيُسَمِّتُهُ إِذَا عَطَسَ، وَيَعُودُهُ إِذَا مَرِضَ، وَيَتَّبِعُ جَنَازَتَهُ إِذَا مَاتَ، وَيُحِبُّ لَهُ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ.

Rasûlullâh (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: Müslümanın Müslüman üzerinde altı hakkı vardır. Karşılaştığında selam vermek, davet ettiğinde icabet etmek, aksırınca elhamdülillah demek, hastalanınca ziyaret etmek, öldüğünde cenazesine katılmak, kendisi için sevdiğini kardeşi için de sevmek/istemek.
(Tirmizi, “Edeb”, 1)

2. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، أَنَّ رَجُلَيْنِ عَطَسَا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتَ أَحَدَهُمَا وَمَ يُشَمِّتِ الْآخَرَ، فَقَالَ الَّذِي لَمْ يُشَمِّتْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَمَّتَ هَذَا وَمَ تُشَمِّتَنِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّهُ حَمِدَ اللَّهَ وَإِنَّكَ لَمْ تَحْمَدِ اللَّهَ.

Enes b. Malik nakletmektedir. İki sahabi Peygamberin yanında aksırdılar. Allah Rasûlü birine elhamdülillah dedi, diğere demedi. Kendisine elhamdülillah demediği sahabi, Ya Rasûlellâh! Arkadaşıma elhamdülillah dediniz, bana demediniz, sebebi nedir? diye sordu. Hz. Peygamber (s.a.s.), o hapşurduğunda elhamdülillah dedi sen demedin buyurdu.

(Tirmizi, “Edeb”, 4)

3. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا عَطَسَ غَطَّى وَجْهَهُ بِيَدِهِ أَوْ بِثَوْبِهِ وَعَضَّ بِهَا صَوْتَهُ.

Ebu Hureyre nakletmektedir. Nebi (s.a.s.) hapşurduğunda eliyle veya elbisesiyle yüzünü kapatır, sesini kontrol altında tutardı.

(Tirmizi, “Edeb”, 6)

4. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ، الْإِسْتِحْدَادُ، وَالْحِثَانُ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَنَتْفُ الْإِبْطِ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ.

Rasûlullâh (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: Beş şey fitrattandır: etek tıraşı olmak, sünnet olmak, bıyıkları kısaltmak, koltuk altı tıraşı olmak ve tırnakları kesmek.

(Tirmizi, “Edeb”, 14)

5. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا مُضْطَجِعًا عَلَى بَطْنِهِ فَقَالَ: إِنَّ هَذِهِ ضِجَعَةٌ لَا يُحِبُّهَا اللَّهُ.

Ebu Hureyre (r.a.) nakletmektedir. Allah Rasûlü (s.a.s.) yüzüstü yatan bir adamı görünce, ‘bu Allah’ın sevmediği yatış şeklidir’ dedi.

(Tirmizi, “Edeb”, 21)

6. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَلِيُّ لَا تُتَبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ.

Rasûlüllâh (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: Ey Ali! Harama bakışın ikinci bakışı takip etmesin. Zira birincisinde bir günah yok ikincisi ise senin aleyhinedir.

(Tirmizi, “Edeb”, 28)

7. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنَّ لِي أَسْمَاءَ، أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِي الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشِرُ النَّاسَ عَلَى قَدَمِي، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدِي نَبِيٌّ.

Rasûlüllâh (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: Benim isimlerim vardır: Ben Muhammedim, ben Ahmedim, ben Allah’ın kendisiyle küfrü imha edenim, ben toplayıcıyım, insanlar benim arkamda hasredilecektir, ben sondan gelenim, benden sonra peygamber yoktur.

(Tirmizi, “Edeb”, 67)

8. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَادِمِ اللَّذَاتِ يَعْنِي الْمَوْتَ.

Rasûlüllâh (s.a.s.) şöyle buyurmaktadır: Lezzetleri yok eden ölümü çokça anın.

(Tirmizi, “Zühd”, 4)

9. أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ فِي خُطْبَتِهِ بَعْدَ التَّشَهُدِ: " إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَأَحْسَنَ الْهُدَى هُدَى مُحَمَّدٍ

Cabir b. Abdullah'ın rivayet ettiğine göre Rasûlüllâh (s.a.s.) hutbesinde teşehhüdden sonra şöyle buyururdu: "Sözün en güzeli Allah'ın (cc) Kitabı'dır. Rehberliğin en güzeli ise Muhammed'in rehberliğidir."
(Ahmed b. Hanbel, Müsned, 3: 320)

10. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ لَيَرْضَى عَنِ الْعَبْدِ أَنْ يَأْكُلَ الْأَكْمَلَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا أَوْ يَشْرِبَ الشَّرْبَةَ فَيَحْمَدَهُ عَلَيْهَا»

Enes b. Malik'in naklettiğine göre, Allah Rasûlü (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: "Allah Teâla, kulunun bir şey yedikten sonra hamdetmesinden veya bir şey içtikten sonra hamdetmesinden hoşnut olur."

(Müslim, Zikir, 89)

11. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَاءَاتِ وَالْأَرْضِ

Rasûlüllâh (s.a.s.) şöyle buyurmuştur: "Temizlik imanın yarısıdır. 'Elhamdülillah' mizanı doldurur. 'Sübhanellah' ve 'Elhamdülillah' göklerle yer arasını doldururlar ... "

(Müslim, Taharet, 1)

12. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي يَعْني فَرْجَهُ.

Hız. Peygamber şöyle buyurdu: 'De ki, Allah'ım! Kulağımın şerrinden, gözümün şerrinden, dilimin şerrinden, kalbimin şerrinden ve şehvetimin şerrinden sana sığınırım.'"

(Tirmizi, Deavat, 74)

13. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ

Rasûlüllâh (s.a.s.) şöyle dua ederdi: "Allah'ım! Huşu duymayan kalpten, kabul edilmeyen duadan, doymayan nefisten ve fayda vermeyen ilimden sana sığınırım. Bu dört şeyden sana sığınırım."

(Tirmizi, Deavat, 68)

14. «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيْفَهُ جَائِزَتَهُ» قَالَ: وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «يَوْمٌ وَلَيْلَةٌ، وَالصَّيْفَةُ ثَلَاثَةُ أَيَّامٍ، فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ عَلَيْهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ»

Kim Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsa komşusuna ikramda bulunsun. Kim Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsa misafirine ödülünü versin dedi. Ey Allahın Rasulü bunun ödülü nedir dediler? Bunun uygun süresi, bir gün ve bir gece ağırlamaktır. Misafirlik üç gündür. Bundan fazlası sadakadır. Kim Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsa ya hayır söylesin ya da sussun.
(Buhari, Edeb, 85)

15. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «السَّمْحُ، يُسْمَحُ لَكَ»

“Hoş gör ki, hoş görülesin.”

16. أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ سَمْحَ الْبَيْعِ، سَمْحَ الشِّرَاءِ، سَمْحَ الْقَضَاءِ.

“Allah, satışın, alışın ve borç ödemenin müsamahalı olanını sever.”

(Tirmizi, Buyu', 75)

17. عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ حَبٌّ وَلَا مَنَانٌ وَلَا بَخِيلٌ»:

“Arabozuculuk yapan, yaptıklarını başa kakan ve cimrilik eden kimse cennete giremez.”

(Tirmizi, Birr ve's-Sıla, 41)

18. «مَا مِنْ عَبْدٍ اسْتَرْعَاهُ اللَّهُ رَعِيَّةً، فَلَمْ يَحْطُهَا بِنَصِيحَةٍ، إِلَّا لَمْ يَجِدْ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ»

Allah kendisine yöneticilik verip de, yönettiği kimseleri sadakat ve samimiyetle gözetmeyen kimse cennetin kokusunu alamaz.

(Buhari, Ahkâm, 8)

19. «أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ؟ كُلُّ ضَعِيفٍ مُتَضَاعِفٍ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ. أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَهْلِ النَّارِ؟ كُلُّ عَتَلٍ جَوَاطٍ مُسْتَكْبِرٍ»

Size cennetlikleri bildireyim mi? Her alçakgönüllü ve zayıf kimsedir. Eğer onlar Allah'a yemin etse, yemini yerine gelir. Size cehennemlikleri haber vereyim mi? Kaba, bencil ve büyüklenen herkes.

(Buhari, Edeb, 61)

20. سَأَلَ قَتَادَةَ أَنَسًا أَيُّ دَعْوَةٍ كَانَ يَدْعُو بِهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرَ، قَالَ: كَانَ أَكْثَرَ دَعْوَةٍ يَدْعُو بِهَا يَقُولُ: «اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

Katade, Enes'e, Allah Rasûlü en fazla hangi duayı yapardı diye sordu? O'nun en fazla yaptığı dua, Ya Rabbi, bize, dünya ve ahirette iyilik ver ve bizi cehennem azabından koru.

(Müslim, Zikr ve'd-Dua, 26)